

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Eventuelt: Anden Behandling af Forslag til Lov om Statsstøtte til tuberkuløses Sygebehandling.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 3687; Udvalgets Betænkning findes i Tillæg B Sp. 3469).

Udenfor Betænkningen var der ikke stillet Ændringsforslag.

Første Næstformand (K. M. Klausen): Sagen kan kun med Tingets Samtykke behandles i dette Møde, men hvis ingen gør Indsigelse, betragter jeg Samtykket som givet. (Ophold). Det er givet.

Ordføreren (Jacob Christensen): Det foreliggende Lovforslag bygger paa den gældende Lovs Principper om Statsstøtte til tuberkuløses Sygebehandling, men udvider Rammerne ikke saa lidt for den Støtte, man fra Statens Side vil yde, og dette har faaet enstemmig Tilslutning indenfor Udvalget, som endogsaa paa enkelte Omraader foreslaar at gaa noget videre. Dyrtiden har selvfølgelig øvet en højst ubehagelig Indvirkning paa Driften af de i Loven omhandlede Helbredelsesanstalter, og Udvalget foreslaar derfor i Ændringsforslag Nr. 3 at forhøje Taksterne, idet man samtidig fjerner den Ulighed, der findes med Hensyn til Betalingen for voksne og Børn. Det har nemlig vist sig, at Omkostningerne er lige saa store for Børn som for voksne, og der er derfor ingen Rimelighed i, at man opretholder den Uoverensstemmelse, som findes i den nugældende Lov, hvorefter der ydes en betydelig ringere Betaling for Børn. Man har heller ikke ønsket at opretholde saa mange forskellige Takster, men har samlet dem saaledes, at der bliver færre Takster end i den gældende Lov.

I Ændringsforslag Nr. 6 har man endvidere forhøjet Statstilskuddet ret betydeligt udover den i Lovforslaget foreslaaede Forhøjelse. Det har selvfølgelig stor Betydning, at Staten yder et større Beløb baade for Sygekasserne og for andre, som skal betale for Opholdet paa disse Anstalter, men man er fra Udvalgets Side klar over, at selv efter at disse Forhøjelser har fundet Sted, er man ikke i Stand til at dække de med Driften forbundne Udgifter under den Dyrtid, vi finder os i. Udvalget forudsætter derfor, at man som hidtil fortsætter med ved Be-

villinger paa Finansloven at yde Bidrag til Dækning af disse Anstalters Underskud. Det maa selvfølgelig gælde ikke alene for de af Nationalforeningen drevne Anstalter, men ogsaa for dem, der drives af Kommunerne, det er rimeligt, at de bliver ganske ligestillede.

Den stærke Prisstigning har naturligvis ikke alene paavirket Anstalternes Drift paa en uheldig Maade, men har ogsaa foranlediget, at man har været noget betænkelig ved at gaa i Gang med at opføre nye Bygninger. Det vilde dog være meget ønskeligt, om saadanne Anstalter blev opført i tilstrækkelig Mængde, saaledes at man kunde optage de Patienter, som trænger til Kur og Pleje. Hidtil har man fra Statens Side støttet saadanne Byggeføretagender ved at yde et Tilskud af 1 500 Kr. pr. Plads. Det vil imidlertid ses af et Bilag — en Skrivelse fra Justitsministeriet —, at Omkostningerne ved et af de sidst opførte Hospitaler af denne Slags er oppe paa et Beløb af 5 000—6 000 Kr. pr. Plads. Man vil heraf forstaa, at 1 500 Kr. pr. Plads ikke længere kan siges at være det Tilskud, som man fra Statens Side bør yde til Fremme af disse Byggeføretagender. Det var vistnok Forudsætningen, at Statstilskuddet skulde andrage omkring Halvdelen af Udgifterne. Udvalget har derfor ment det rigtigt at forhøje Beløbet og stiller i Ændringsforslag Nr. 10 Forslag om, at Beløbet forhøjes til 2 500 Kr. pr. Plads. Det er naturligvis noget vanskeligt i Øjeblikket at fastslaa Statstilskuddet. Det gælder navnlig med Hensyn til Driften af disse Anstalter, fordi Forholdet jo er saaledes, at Priserne næsten svinger fra Maaned til Maaned. Udvalget har derfor ment, at de Takster, som nu fastslaaes i Loven, bør tages op til Revision om 5 Aar, idet man haaber, at Prissvingningerne til den Tid er mindre end i Øjeblikket, saaledes at man da kan fastsætte Takster, som saa forhaabentlig kan gælde for et længere Tidsrum.

Udvalget har ønsket at give de Læger, som har Tilsynet paa Rekonvalescenthjemmene noget mere Bevægelsesfrihed med Hensyn til den Tid, der gives Patienterne Ret til at opholde sig paa disse Hjem. I Lovforslaget er Tiden begrænset til 2 Maaneder. Udvalget har ment, at det er vel kort, og stiller derfor i Ændringsforslag Nr. 2 Forslag om, at Tiden, naar Lægen skønner det nødvendigt, kan udstrækkes til 4 Maaneder.

Endvidere har Udvalget ment, at unge Mennesker over 15 Aar bør kunne op-